

Krúdy

A kritikusok 1974. évi díját kapta Latinovits Zoltán, az ugyancsak díjjal jutalmazott Török Tamás által összeállított és rendezett *Krúdy-fantáziá*-ban nyújtott szerepléséért. Ezt a műsort most — örömkökre — megismételte a Petőfi Rádió. Latinovits, akinek hangja, alakja, személyisége az elmúlt időkben szinte összenőtt (a töprengő és kereső Karinthy Frigyes mellett), az álmodozó és ugyanakkor fölényes Krúdy-hőssel, Szindbáddal, ezúttal Rezeda Kázmér volt, és egyben Árnék úr is. Vagyis Krúdy Gyula szavakba rajzolt önarcképei közül kettőt hozott élénk. A jó érzékkel, okos ellenpontozással összeállított műsor, amelyet hol lírai, hol drámai hangokkal segített Hidas Frigyes kísérőzenéje, módot adott Latinovitsnak, hogy azzá a Krúdyvá lényegüljön, aki Pesten is, Budán is az „ódon ritkaságok”-at kedvelte, ám, aki fájdalmasan tudta, hogy az élet nemcsak kedvtelés, nemcsak menekülés, hanem tele van kínnal és kudarccokkal, elborzasztó látványokkal is. Ezt a mindentudó, szomorúan bölcs, ironikusan lírai Krúdyt alkotta meg a rádió minden lehetőségét kiaknázva a rendező és a színész.

Bár a műsor jellegéből és Latinovits Zoltán személyiségéből fakadóan az abszolút főszerep” Rezeda—Árnék úré volt, a szívinkhez szóló, de elménket is befogó élmény nem lehetett volna teljes, ha a *Krúdy-fantáziá*-ban nem vettek volna részt, teljes szívvel, a többi szereplők is. Meg kell hát jegyezni legalább Császár Anpála Antonia kisasszonyát és Szénási Ernő hort és emlékeztetéseket kortvölő, kevés szóval is sokat mondó Kisilonka Jácintját is.

A. G.